

Розробка основних напрямків інноваційної політики розвитку житлово-комунальних підприємств України

В.Ю.СВІТЛИЧНА, канд. екон. наук

Харківська національна академія міського господарства

61002 Україна, м. Харків, вул. Революції, 12

vitusya-mama@mail.ru

Інноваційні організаційно-технічні заходи є надзвичайно актуальними для підприємств житлово-комунального господарства України. В даному секторі економіки відбуваються величезні по масштабах втрати енергоресурсів, які збільшуються кризовою межею фізичного й морального зношування комунальних мереж, зношеністю рухомого складу міського електричного транспорту, катастрофічно низькою ефективністю устаткування теплоенергетики.

На думку автора, не до кінця розкритими ще залишаються питання про причини труднощів у реалізації інноваційних процесів, а також питання вироблення комплексу заходів для подальшої успішної реалізації даних процесів в умовах, що склалися.

Проведення енергозберігаючої політики, впровадження інноваційної моделі й технічне переозброєння виступає одним зі стратегічних напрямків і базисною тезою реформування житлово-комунального господарства. Модернізація (реконструкція) житлово-комунального господарства вимагає величезних капітальних витрат зі строком окупності в 7-10 років, але очікуваний ефект буде істотним. По оцінках фахівців зниження втрат води й тепла в мережах під час подачі споживачам хоча б на 10% від загального обсягу послуг тепlopостачання, водopостачання й водовідведення заощадять для підприємств приблизно 500 млн. грн. виробничих витрат щорічно.

Інноваційна модель розвитку житлово-комунального господарства потребує стійких джерел фінансування. У якості таких можуть виступати:

- 1) створення цільових фондів енергозбереження на підприємствах за рахунок направлення в них частини коштів, отриманих від інноваційних розробок, економії паливно-енергетичних ресурсів;

2) введення матеріального стимулювання колективів підприємств за економію паливно-енергетичних ресурсів;

3) запровадження механізмів залучення й повернення інвестицій, які базуються на процедурі нагромадження коштів, отриманих шляхом реалізації заходів енергозбереження й подальшого їх використання на впровадження енергозберігаючих проектів. Через крайню обмеженість коштів місцевого бюджету й організацій житлово-комунального сектору реальним джерелом фінансування інноваційних програм виступає саме залучення позикових коштів приватних інвесторів на довгостроковій основі

4) створення в містах комунальних спеціалізованих небанківських інноваційних фінансово-кредитних установ, комунальних фондів кредитування інноваційного розвитку підприємств;

5) використання альтернативних механізмів фінансування довгострокових інноваційних проектів за рахунок випуску муніципальних облігацій, використання фінансового лізингу.

Відмовлятися від намічених заходів не можна, тому що це загрожує повним розвалом систем життєзабезпечення й, як наслідок, соціальним вибухом у суспільстві. Ми живемо в такий час, коли будь-який неправильний наш вчинок, небажання враховувати екологічні обмеження й ігнорувати кризовий стан навколишнього середовища загрожує катастрофою не просто в найближчі десятиліття, а щохвилини. Уникнути настільки руйнівних подій допоможе (поряд з безліччю не менш важливих заходів) у тому числі й грамотна, зважена й перелічена політика енергоресурсозбереження, одним з напрямків якої є впровадження інноваційних заходів.